

ΣΤΗ "ΜΥΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ,"

Η ΕΡΩΤΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΟΛΓΑΣ ΟΡΛΩΦ

(Η "Όλγα Όρλωφ, κατά την εποχή του μεγάλου πολέμου, ήταν μία από τις πιο επικίνδυνες Ρωσίδες κατασκοπείς της Γερμανίας στην Κιουαή "Ακτή. Στις άρχες όμως του 1917 ανέκαλύφθη τέλος η έγκληματική δράσις της κι' η "Όλγα Όρλωφ συνελήφθη στο Μπωλιέ, κοντά στη Νίκαια. Η δραματική αυτή σύλληψις της, την οποία διηγείται στο παρακάτω άρθρο του ο Γάλλος δημοσιογράφος Ρομπέρ Μπουκάρ, έμεινε ιστορική στα χρονικά της εποχής εκείνης, ως μία από τις πιο παράξενες και τις πιο συνταρακτικές τραγωδίες της ζωής των γυναικών κατασκόπων).

Ο Τζέιμς Φούλεϊ, ο Άγγλος πρόξενος του Μόντε Κάρολο, ήταν βεβαιωμένος σ' ένα μελαγχολικό οραματισμό, ζητώντας την ανοιξιάτικη θάλασσα από τους μαρμάρινους ξέστους του Καζίνο, όταν άξαφνα αναταράχισε στο άκουσμα μιας θεικής και γλυκειάς φωνής, με παθητικούς τόνους :

—Καλησπέρα, Τζέιμς !..

Ήταν η "Όλγα, η τριφερή φίλη του, μία μυστηριώδης Ρωσοίδα, που τον έιαγε με τη μυστικοπάθεια της ψυχής της και την τρελή, την παράφορη αγάπη της. Πώς είχε φτάσει κοντά του, δίχως να την άκουση ; "Α ! τί παράξενη γυναίκα !..

Ο Άγγλος πρόξενος της φίλησε το χέρι και την παρέσυρε ως την άκρη του ξέστου. Εκεί, ο ένας δίπλα στον άλλο, έγειραν πάνω στο κάπταρο πέτσουλι και σωηηλοί, άφησαν το βλέμμα τους να πλανηθή στην άπειραν Μεσόγειο.

—Φίσοφο βράδυ... ψυθύρισε σέ λίγο η "Όλγα Όρλωφ. Πώς ξεκουράζει με τη γαλήνη του την ψυχή μου, τη φτωχή κι' άνησχη ψυχή μου !..

—Τί έχετε, "Όλγα ; την ρώτησε ο Τζέιμς Φούλεϊ, παραγμένος.

Κι' έπειτα έγειρε πιο κοντά της και της ψυθύρισε με τριουλιαστή φωνή :

—Πού είσαστε αυτές τις δυο μέρες που λείπατε, "Όλγα ; Πού είχατε πάει ; "Αν ξέρατε πόσο με βασανίζει αυτό το μυστήριο της ζωής σας !..

—Α, είσαστε πολύ περίεργος, αγαπητέ μου Τζέιμς ! του απάντησε με κάποια ειρωνεία η τριφερή φίλη του. Τόσο γοηγορα λοιπόν ξεχάσατε τη συμφωνία μας ; Θυμάστε τί είχαμε πει, όταν γνωριστήκαμε, εδώ και δυο μήνες ; Δεν ξέρω πού είστε και δεν ξέρετε πού είμαι. Είμαστε δυο άγνωστοι και γι' αυτό απαλάσαστε με τόσο τριφερότητα, με τόσο πάθος. Τζέιμς, ο έρωτας έχει ανάγκη από μυστήριο !.. "Ας άφησουμε γύρω μας αυτή τη μαγική ατμόσφαιρα του άγνωστου... Δεν θα νοιώσουμε έτσι ποτέ ούτε τη ζήλεια, ούτε τον πόνο, ούτε την απογοήτευσιν...
—Ναι... συμφωνώ μαζί σας, της ελεε ο Τζέιμς Φούλεϊ, και την κούταξε παράξενα στά μάτια. Μά δεν μπορού να καταλάβω γιατί κούτατε αυτά τ' αμυστηριώδη ταξείδια από ξεστορισμό. Νά, και χύες πάλι, σ'ας είδαν κοντά στα σύνορα...
—Με κατασκοπεύετε ; τον ρώτησε ειρωνικά η "Όλγα Όρλωφ.
Ο Άγγλος πρόξενος έσκυψε το κεφάλι και βυθίστηκε για μία στιγμή στην αγωνιώδη σιωπή του.
—Όχι, δεν σ'ας κατασκοπεύω...

της απάντησε. Μά, όλος ο κόσμος ξέρει πειά ότι σ'ας αγαπώ... "Ας είνε. Αύριο θα κάνουμε μία μεγάλη εκδρομή ως τις "Αλπεις, για να ξεχάσουμε...
—Δεν μπορώ... ψυθύρισε άποτοια η φίλη του, χωπιλώνοντας τ'α βελουδένια βλέματά της. Θά ξαναγύρω άπόψε...
—"Όλγα, δεν μ' αγαπάτε λοιπόν ;
—Μην παρατονέστε, Τζέιμς... Είσατε ο μόνος άνθρωπος που αγάπησα μ' όλη τη δύναμη της ψυχής μου. "Όταν είμαι κοντά σας, νοιώθω τον έαυτό μου ήσυχο, προστατευμένο από κάθε κίνδυνο. Τίποτε πειά δεν μ'ε φοβίζει... Κι' όστόσο, αν ξέρατε πόσο δύσκολη είνε η ζωή μου και πόσο κίνδυνο μ' απειλούν κάθε στιγμή !..
Ο Άγγλος πρόξενος, συγχαριμένος, πέρασε το χέρι του στη μέση της και την έσφιξε στην αγαλιά του.
—Πότε θα ξαναγυρίσετε ; την ρώτησε με τριφερότητα.
—"Υστερ' άπ' τ'α μεσάνυχτα ίσως η αύριο το μεσημέρι... ψυθύρισε η όμορφη Ρωσοίδα. Φτάνει μοναχη να γύρω άπόψε από το Μόντε Κάρολο... "Ελάτε, Τζέιμς, μη μ'ε κούταζετε έτσι, με διακουμένα μάτια. Θά μ'ε κάνετε να χάσω το θάρρος μου... "Ωρεοιάω, Τζέιμς, θάρρο αβίο...
Η "Όλγα Όρλωφ βγήκε από τους κήπους του Καζίνο και τράβηξε για το γκαράζ του ξενοδοχείου της. Ο Άγγλος πρόξενος την είδε σέ λίγο να χάνεται στο βάθος του παραλιακού δρόμου, που έφτανε ως τ'α Γαλιολιταλικά σύνορα...
Πού πήγαινε η "Όλγα ; Μήπως για να συναντήσει κανένα φίλο της ; Ο Τζέιμς Φούλεϊ γύρισε σαν τρέλλος στο ξενοδοχείο του, έβρινε μέσα λίγες στιγμές κι' έπειτα πήρε τ' αυτοκίνητό του και χάθηκε κι' αυτός με μία ύληγομήδη ταχύτητα στο βάθος του σκοτεινού δρόμου.

Η "Όλγα σέ λίγο είδε πίσω της τους δυνατούς αέρους ενός άλλου αυτοκινήτου. Δίχως να συλλογιστή τότε τις άποτομες στροφές του άποζημιου δρόμου, άνοιξε όσο μπορούσε μεγαλύτερη ταχύτητα. Η έκτοφλοτικέ δέσεις του φωτός, που έριχνε το άλλο αυτοκίνητο, φωτίσαν πότε τη θάλασσα και πότε τους πανιήλους βράχους από την άριστερη μεριά του δρόμου. Την παρακολούθσαν λοιπόν ; Πούος ήθελε να την έκτοδισι να φτάσει εκεί που ήθελε ; Η "Όλγα έπιασε π'ο έ να χέρι το «βόλαν» και με τ' άλλο θέλημα να βεβαιωθεί αν το μικρό πιστόλι της ήταν στην κοφή τσέπη του μαντιού της. "Αν ήταν ο Τζέιμς αυτός που την παρακολούθουσε ; Τι άνοησία ! Δεν θα τον ξανάβλεπε πειά !.. Η ζήλεια του ήταν πολύ επανδύνη... Μήπως μπορούσε η "Όλγα να έχη το νοή της ; σέ ομωμαντικά ειδώλια ; Κι' όστόσο, ερχόντουσαν στιγμές που ένοιωθε ότι τον αγαπούσε σ' αλήθεια τον νεαρό κι' όμορφο "Άγγλο διπλωμάτη...
Το άλλο αυτοκίνητο, το αυτοκίνητο του άγνωστου, όλο και πλησιάζε πιο πολύ. Η "Όλγα έσφιγγε τ'α δόντια της από τη λύσσα. "Υστερα από δυο χιλόμετρα θα έφτανε στο μικρό πανδοχείο, όπου δεν θα φοβότανε πειά τίποτα. Μά θα κατάφερα να ξεφύγη πρώτα από εκείνον που την κινηγούσε ;

ΔΕΛΤΙΟΝ
ΜΕΤΑΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ
"ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,"—"ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ,"
ΔΩΡΑ 500 ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΔΡΑΧΜΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ, 4 Ιανουαρίου 1934

Μπορεί ωστόσο και να γελιότανε. Μπορεί αυτός ο άγνωστος να μην ενδιαφερότανε διόλου γι' αυτήν. Μά γιατί έτρεχε τόσο γρήγορα, σαν να ήθελε να την φτάσει; Μόνον ένας τρέλλος θα μπορούσε να τρέχει με τέτοια ταχύτητα σ' εκείνον τόν έπιπιδόνο δρόμο.

Η "Όλγα" Όρλώφ δεν πρόφτασε να συλλογιστεί τίποτ' άλλο. Το αυτοκίνητο του άγνωστου πέρασε σαν αστραπή δίπλα της και μπήκε μπροστά, για να της κόψει το δρόμο. Η άσηχημη Ρωσίδα τότε άραξε το πιστόλι της και πύριξε.

Το πρώτο αυτοκίνητο, λίγο πιο πέρα, στάθηκε άπότομα. Η "Όλγα, για ν' αποφυγή τή σύρραξη, έβλεπε τα φρένα. Την ίδια στιγμή βρέθηκε μπροστά στον Τζέιμς Φούλεϊ.

—Εσείς; τι θέλετε δωλέρια; τόν ρώτησε κατάληχτη ή παράξενη Ρωσίδα.

—Ναι, έγω είμαι... τής απάντησε ο Άγγλος πρόξενος. Όταν γύρισα στο ξενοδοχείο μου έβγαλα ότι δυό άνθρωποι σάς ζητούσαν δια την ήμερα στο Μόντε Κάρλο. Τρομοκρατήθηκα λοιπόν κι έτρεξα να σάς προφτάσω...

—Και τι άπόρριαν αυτοί οι δυό άνθρωποι; ψιθύρισε ή "Όλγα, γλωσσίζοντας.

—Πολύ φοβάμαι ότι μάς παρακολουθούν...

Η άσηχημη Ρωσίδα σηκώθηκε άπότομα μέσα στο αυτοκίνητό της και κάμφισε τα μάτια της στο σποτάδι τής νύχτας. Μακριά, στο βάθος του δρόμου, άστραψε μια λάμψη. Ήσαν οι φάροι κάποιου αυτοκινήτου...

Έτρεπε να γύνη, να γίνη άφαντη... Η στιγμής ήταν πολύτιμες, κρινόμενες τώρα ή ζωή της.

—Τζέιμς! φώναξε με τραγική φωνή στο φίλο της. Μ' άγαπάτε στ' αλήθεια; Η ζωή μου κινδυνεύει! Θέλετε να με σώσετε; Πάρετε αυτόν τόν φάκελλο και φύγετε... Έσάς κανείς δεν μπορεί να σάς ύποπιαστή!...

Κι ή "Όλγα" Όρλώφ του έδειξε ένα μικρό σφραγισμένο φάκελλο, που τόν είχε βγάλει νευρικά άπό τό στήθος της.

—Νά σάς παρατήσω μονάχη, έδω, στη μέση του δρόμου, τη στιγμή που κινδυνεύετε; Ποτέ! τής φώναζε ο Άγγλος πρόξενος.

—Κι όμως πρέπει, Τζέιμς!... τόν παρακάλεσε ή μισητήριδης Ρωσίδα. Νάτοι!... Έρχονται... Πρέπει να φύγωμε... Πρέπει να ατάσουμε γρήγορα σ' εκείνο τό πανδοχείο, εκεί κάτω...

Ο Άγγλος πρόξενος έβωσε τόν φάκελλο μέσα στην τσέπη του και πήδηξε μέσα στ' αυτοκίνητό του. Η δυό μηχανές μοίγχιζαν άπότομα και γάθηκαν μέσα στη νύχτα...

Τό πανδοχείο ήταν σκοτεινό και έρημο. Η "Όλγα" Όρλώφ άνοιξε μ' ένα κρυφό κλειδί τήν πόρτα του και προχώρησε μέσα στο σποτάδι. Τ' αυτοκίνητά τους ήταν χωμαένα πίσω άπό τό πανδοχείο, άνάμεσα στους πικουρά και ήρηλους θάναους.

Η Ρωσίδα κι ο Άγγλος πρόξενος άνέβηκαν ψηλάγιατά τήν παλιά ξύλινη σκάλα και μπήκαν σ' ένα δωμάτιο.

—Έδώ είναι... ψιθύρισε ή "Όλγα, κι άναψε μ' ένα σιγίτο το κερί, που βρισκόταν πάνω στο τραπέζι.

Μόλις όμως σήκωσε τό κεφάλι, έξοριξε μια πικρήνη κραγή. Άλένγη στον τοίχο στεκόνοτοσαν τρεις όρθιοι, τρεις άγνωστοί άνθρωποι. Ο ένας απ' αυτούς προχώρησε τότε και τής ειπε ειρωνικά:

—Κυρίατέρα, βέρα Νουράβιεφ!...

Η "Όλγα, σαν να χτυπήθηκε κατόστηθα, έγειρε προς τα πίσω κι έπεσε μέσα στην άγκαλιά του Τζέιμς Φούλεϊ.

—Παραξενεύεστε που με βλέπετε δωλέρια; τής ξαναείπε με τόν ίδιο ειρωνικό τόνο ο άγνωστος.

—Επειτα γύρισε προς τόν Τζέιμς και τόν ρώτησε σοβαρά:

—Εσείς έχετε τό φάκελλο με τό σκέδιο του νέου μας όλοκληρόλου, χροίε πρόξενε;

Ο Άγγλος πρόξενος κίτρινισε σαν πεθαμένος. —Επιτέλους! Έίχε καταλάβει πια ότι ή τρομερή φίλη του ήταν μια κατ'άσχετος...

Η "Όλγα" Όρλώφ, ή μισητήριδης Ρωσίδα τής Κρανής Άατής, ήταν ή περίφημη βέρα Νουράβιεφ, ένα από τα πιο επίκαινα όργανα

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΙ ΓΡΑΦΕΤΑΙ

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

Οι μεγαλύτεροι κληνιστοί του κόσμου είναι οι Ολλανδοί. Έπειτα απ' αυτούς έρχονται οι Βέλγοι και τρίτοι οι Τούρκοι, οι τρεις πάσι γνωστοί θεριακλήρες.

Σε μεσοκούς σιδηροδρομικούς σταθμούς τής Αμερικής έπάχρουν ειδικές θυρίδες, στις άποίες άν οίξη κανείς ένα σόντε, πετάγεται μέσα άπό τόν τοίχο ένα άναπλατικό χειρόβατι, στο όποιο μπορεί να κομηρη ήνας ταξειδιστής θαμιάσια, όποιο να φτάσει τό τρένο που περιμένει.

Η μεγαλύτερα σε έκταση άγορά του κόσμου είναι τής Μόσχας. Καταλαμβάνει έκταση 100 στρεμμάτων.

Η πιο ψυχρή απ' όλες τις κατοικήμένες χώρες του κόσμου είναι ή έπαρχία τής Γκουερχοζάνσος, τής Ανατολικής Σιβηρίας. Η καθημερινή θερμοκρασία του τόπου αυτού είναι κατά μέσον όρον 27 βαθμοί κάτω άπό τό μηδέν!...

Τό τηλεσκόπιο, τό όποιο χρησιμοποιούσε ο Γαλιλαίος, ήταν ένας κινδυνολικός σολήνας άπό μολύβι, στα δυό άκρα του όποιον ήσαν κολημένοι δυό κονοί μαζοί.

Στίν Σίτσιαν τόν Ίνδου ή γήινος δεν αλλάζουν τα ρούχα τους, όποιο να ξαναπαντρευθούν! Έπίσης βάζουν τις άμπες τους πρώινες, σ' ένδειξη πένθους!

Η μεγαλύτερη ειζόν του κόσμου βροίταει στη μεγάλη άδουσα του παλαιού τόν Δούρηου, στην Βενετία. Η ζωγραφιά αυτή έχει πλάτος 84 ποδών και ύψος 34.

Σε κανένα μέρος του κόσμου δεν έπάχρουν τόσες γεροντακούρες, όσες στην Γολαντία Σημίνα με μια άποραφή, που διενεργήθη από τριαντίς έκαί, τα τρία τέταρτα τόν κοπιτσών έχουν μπει στο ράφι!...

—Άς παρηγορηθόν, λοιπόν, ή Έλληγίδες συνάδελφοί τον.

Η βαθύτερα λίμνη τής Εθρώπης είναι ή Κοκονταντία τής Έλβετίας, ή όποια έχει βάθος 1.027 ποδών.

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΜΩΡΟΣ ΒΕΖΥΡΗΣ

Ένας γέρος Τούρκος βεζύρης, νοιώθοντας τό τέλος του να πλησιάζη, φώναζε τήν όμορύτερη γαυνοή του χαρμού του και τής ειπε:

—Ντόσον τά πιο όμοια ρούχα σου, βάλε τ' άκριβότερα κοσμηματά σου και στείλσον έτσι, που να γίνεσαι όσο μπορείς όμορύτερη.

—Γιατί; τόν ρώτησε έκείνη.

—Μήπως ο θάνατος που θάρδη να με πάρη σε λαχταρία και πάρη έσένα, άντς για μένα!... απάντησε ο μωρός βεζύρης.

της «Μυστικής Υαφροσίας» του Βερολίνου!

Ο Τζέιμς Φούλεϊ νόμισε ότι θα τραβανότονον. Τήν αγαπούσε αυτή τήν γυναίκα!... Τήν αγαπούσε παράφορα!...

Η Ρωσίδα κατόπισθη τόν κίταξέ τώρα ζατεντικά, σαν να τόν ζητούσε να τή προστάτηνη, να τήν ύπερασπίση, να τήν σώση. Μά τι μπορούσε να κάνει; Αυτόν ποιος μπορούσε να τόν σώση; Ήταν ζωμένος πια!... Ήταν συνένοχος μιάς κατωκόπου!...

Ο Άγγλος πρόξενος έβγαλε τό φάκελλο άπό τήν τσέπη του και τόν έδωσε σιωπηλά στον άσχημό τόν άστυνομάζον. Έπειτα με μια άποστρακία ταχύτητα έβγαλε τό πιστόλι του και πρίν προφτάσει ή "Όλγα να τόν συρρατήση, τινάζε τά μυαλά του στον άέρα!...

Υστερα άπό ένα μήνα, ή βέρα Νουράβιεφ ή "Όλγα Όρλώφ, τόν άκολούθησε στον τάφο. Τονγκέστινε, ός Γερμανία κατόπισθη, στα περίχωρα τής Τουλόνος, στις 16 Φεβρουάριου τόν 1917.

ΡΟΜΠΕΡ ΜΠΟΥΚΑΡ

Η "Όλγα είδε πίσω της τοός δυνατούς φάρους ένός άλλου αυτοκινήτου...

